

„Verden skal se sin Gude komme
„Juden 1881 er omme.“

(Mutter Shipton).

—Umindelig Aretasse-Melodi.—

Har du seet den store, mærkelige Nyhed,
Som fornødig stod i Bladene, min Ven!
— De serverer mange (som den hele By ved)
Delikate Sager, dejlige, saamen! —
Før dette Aar er omme
Verden skal forgaa.
I Bladene det staar. — Vi maa vel tro derpaa!

I vor „Mutter Shiptons Profeti“ (saa heder
Stykket, som bebuder Verdens Undergang)
Findes der en Mængde andre Herligheder,
Som ikke hører hjemme her i denne Sang;
Thi inden Aar er omme
Verden skal forgaa: —
Det er nok at tænke og at agte paa!

Profetinden leved' paa en af Britlands Døer
(Om den hedte Patmos, ved jeg ej forvist!).
Der hun kalasfered' med andre gamle Moer,
Saa i Kaffe-gruben, og fik ud tilsidst
Blandt andet, at i Aaret
Attehundred'ottiet (1881)
Verdens Ende komme skal. — Mon hun har Ret?!

Det var i fjortenhundred'firtiott', man skrev det,
Som nu Overtroen bringer frem paa Brent; —
„Naturligt, er det sikkert, som sjelve Romerbrevet,
Før Alt, hvad Mutter spaaed', har jo ogsaa hændt.

Man kan da vel forstaa,
At Verden maa forgaa.“ —
Saa, den, som lever op't, faar vel se derpaa!

Gjør Jer derfor færdig, alle I, som tror det,
Før at vandre over i en anden Verd'!
Thi det er vist sandt (?), som sjelve Bibelordet,
At I tilsidst skal gjøre denne lange Færd!

Johannes sa' ogsaa,
At Verden skal forgaa; —
Gjør Jer derfor færdig til at se derpaa! —

Alle I, som hidtil Uret monne gjøre,
I, som røved', myrbed', plyndrede og svor!
Holdt nu op med andres Guds at Kraaset smøre,
Hvis I ej vil komme did, hvor Peber'n grov!
Dg er I snille, smaa
Til Verden skal forgaa,
Saa kan I ganske trygt gaa med at se derpaa!

Alle I, som gniød' sammen Guld og Penger,
I, som sparked' Betleren fra Eders Dør!
Bær nu lidt humane — snart lever I ei længer! —
Lad engang Fattigmanden faa leve som sig bør!
En Taar lad ham og faa
Før Verden monn' forgaa, —
Saa kan I ogsaa trygt gaa med at se derpaa!

Alle I, som Politikkere Jer kalde,
I Røde og I Sorte (!), som slaa's med Vist og Svig
Det er vist Eders Skyld, — I Daarekistegale, —
At Enden kom saa snart; — gaa smukt og gjør Forlig!
Dg hvis I det kan naa,
Før Verden monn' forgaa, —
Saa kan I ogsaa trygt gaa med at se derpaa!

